

РЕШЕНИЕ

№ 6972

гр. София, 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 24.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **8395** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 и следващи от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „Ей Джи Рубин Груп“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Решение № ПО-74/03.08.2023 г. на директора на териториална дирекция на Национална агенция за приходите /ТД на НАП/ С., с което жалбата му срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК /ПНПОМ/ с изх. № С230022-023-0001820/04.07.2023 г., издадено от главен публичен изпълнител в ТД на НАП С., е оставена без уважение. Навежда доводи за неправилност на решението поради това, че ПНПОМ било постановено при липса на мотиви и в противоречие с чл. 121, ал. 3 ДОПК. Моли решението да бъде отменено.

В съдебното заседание жалбоподателят поддържа жалбата. Допълва възраженията си с твърдения, че до датата на заседанието няма изготвен ревизионен доклад /РД/ или ревизионен акт /РА/, както и че от момента на образуване на ревизионното производство на дружеството не били връчени никакви заповеди и всички срокове били изтекли.

В съдебното заседание ответникът се представлява от гл. юрк. С.. Излага съображения, че ревизионното производство не е приключило и е в законоустановените срокове за провеждането му. Сочи, че това е единствената възможна обезпечителна мярка, тъй като дружеството не разполага с други активи. Счита доводите на жалбоподателя за неотнормирани, като касаещи единствено ревизионното, а не настоящото производство. Моли решението да бъде потвърдено.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221023002267-020-001/19.04.2023 г. на главен инспектор по приходите М. С. – ръководител на ревизията и на главен инспектор по приходите Г. Х. е възложено извършването на ревизия за установяване на задължения за ДДС за периода 01.08.2018 г. – 31.10.2021 г. на „Ей Джи Рубин Груп“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. От ръководителя на ревизията е направено Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ № Р-22221023002267-039-001/29.06.2023 г. Очакваният размер на задълженията, които ще бъдат установени с РА и ще подлежат на внасяне, е 143 048,22 лв., от които 95 019,28 лв. главница и 48 028,94 лв. лихва, изчислени към 29.06.2023 г. С ПНПОМ с изх. № С230022-023-0001820/04.07.2023 г. Р. Я.-Г. - главен публичен изпълнител в ТД на НАП С. е наложила на дружеството заповед върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в ТБ ДСК АД за сумата от 143 048,22 лв.

С Акт за прихващане или възстановяване /А./ № П-22221023053169-004-001/12.07.2023 г. на дружеството е възстановен ДДС за периода 01.12.2022 г. до 28.02.2023 г. в размер на 147 130,95 лв. по банкова сметка към ТБ ДСК АД.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът намира за установено следното:

Жалбата е подадена в 7-дневния преклузивен срок по чл. 197, ал. 2 ДОПК, срещу подлежащ на обжалване акт, от лице с правен интерес от обжалване, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Както решението на директора на ТД на НАП, така и ПНПОМ е издадено от компетентен орган по чл. 197, ал. 1, съответно по чл. 195, ал. 3 ДОПК, в законоустановената форма, без съществени нарушения на процесуалните правила, при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК. Съобразно чл. 195, ал. 2 ДОПК обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение. Обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, съгласно чл. 195, ал. 7 ДОПК. Размерът на наложеното обезпечение съответства напълно на размера на очакваното публично вземане – предмет на ревизионното производство.

В настоящия случай не е предложена обезпечителна мярка, нито са налице предпоставките на чл. 195, ал. 5 от ДОПК, поради което тези хипотези няма да бъдат обсъждани.

Процесните обезпечителни мерки са наложени на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК в хода на ревизията, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с

имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Съгласно чл. 121, ал. 3 ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. Съдът намира, че разпоредбата на чл. 121, ал. 3 ДОПК следва да се тълкува съобразно систематичното ѝ място, като се държи сметка на засиления държавен интерес, деклариран в чл. 121, ал. 1 ДОПК - охрана на събирането на публични държавни вземания. Всяко обезпечение неминуемо води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество, нормата на чл. 121, ал. 3 ДОПК предвижда налагането изборително на тези обезпечителни мерки, които не препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето. При липсата на имущество, обаче, се налага балансиране между публичния интерес от събиране на евентуалните бъдещи публични задължения и накърнения частен интерес от наложените ограничителни мерки.

Настоящият състав намира, че атакуваното решение е правилно. Жалбоподателят не разполага с други активи, годни да обезпечат евентуалното му публично задължение, поради което единственият начин за обезпечаване на тяхното събиране е чрез наложените обезпечителни мерки. Искането за налагане на ПОМ е мотивирано – според ревизиращите органи дружеството не е спазило разпоредбите на чл. 86, ал. 1 и чл. 117, ал. 1, т. 1 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/, като и при последваща реализация на автомобили втора употреба не е начислило ДДС, като стигат до извода, че в случая са налице данни за укриване на приходи. В случая, както публичният изпълнител, така и съдът, в производството по чл. 197 ДОПК, не могат да преценяват изводите на ревизиращите органи. Преценката на публичния изпълнител в обезпечителното производство се ограничава до избор на съразмерна обезпечителна мярка, а проверката на съда до това дали публичният изпълнител е упражнил оперативната си самостоятелност правилно като държи сметка за принципа на съразмерност по чл. 6 АПК. С оглед на това, че дружеството не разполага с други активи, оперативната самостоятелност на публичния изпълнител при избор на ПОМ е сведена единствено до запор на банковата сметка. Възражението на жалбоподателя, че не бил изследван фактът, че дружеството имало сключени договори, на каква стойност били те и че вземанията по тях биха могли да служат за обезпечение, е несъстоятелен тъй като евентуалните вземания по договор са бъдещо несигурно събитие, и въпреки че запорът върху вземания на длъжника е предвиден като обезпечителна мярка в чл. 198 ДОПК, то публичният изпълнител при налагане на мярката не е длъжен да се съобрази с поредността на мерките по чл. 198 ДОПК, а избира най-ефективната, годна да обезпечи евентуалното бъдещо публично вземане. Такава в случая се явява запорът на банковата сметка. Освен това законът държи сметка и за защита интересите на ревизираното лице като му дава възможност по чл. 229, ал. 1 ДОПК да иска разрешаване на неотложни плащания във връзка с дейността му или ако разполага с други активи, годни да обезпечат установяваното му задължение, да поиска замяна на наложените обезпечителни мерки по реда на чл. 199 ДОПК.

Неоснователно е оплакването за липса на мотиви на обезпечителна нужда. Налагането на предварителни обезпечителни мерки е изключение от общото правило - обезпечаване

се не установено и изискуемо публично вземане, а само очаквано такова. Публичният изпълнител е обвързан с посочения в искането предполагаем размер, т.е. в това отношение действа в условията на обвързана компетентност. Окончателният размер на публичните вземания ще бъде установен едва с влизането в сила на ревизионния акт.

Неоснователен е и доводът на жалбоподателя, че дружеството нито е инициирало, нито е осъществило действия, с които да е намалило активите си. Налагането на предварителни обезпечителни мерки не е с оглед започнали или завършени действия на ревизираното лице, водещи до намаляване на неговите активи, а цели евентуалното предотвратяване на такива действия. Затова е без значение дали поведението на ревизираното лице до подаване искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки е довело до намаляване на активите на дружеството.

Несъстоятелни са и доводите на жалбоподателя, че на дружеството не били връчени никакви заповеди и всички срокове били изтекли, доколкото това са възражения, касаещи единствено ревизионното производство и са неотнормирани към настоящото. Същевременно към датата на приключване на устните състезания /24.10.2023/ 4-месечният срок по чл. 121, ал. 4 ДОПК не е изтекъл, тъй като ПНПОМ е издадено на 04.07.2023 г., а след служебна проверка в деловодната система на съда, настоящият състав констатира и че е налице определение от 03.11.2023 г., с което на основание чл. 121, ал. 4 от ДОПК срокът на наложените с постановлението от 04.07.2023 г. е продължен.

Изложените в жалбата и в рамките на устните състезания възражения, че по банковата сметка на дружеството е запорирана сума, възстановена с А. и това било вредна практика на НАП да не възстановява суми за ДДС, са необосновани. Сумата, възстановена по А., е 147 130,95 лв. и е за периода 01.12.2022 г. до 28.02.2023 г. Ревизираният период е 01.08.2018 г. – 31.10.2021 г. и очакваното публично вземане е в размер, различен от възстановения по А., а именно 143 048,22 лв. Става въпрос за различни размери на сумите и за различни периоди за приспадане/възстановяване/непризнаване на данъчен кредит и съответно различни производства на различни основания, поради което няма пречка да се запорират суми, възстановени с А..

Предвид гореизложеното, съдът счита, че приходната администрация правилно и законосъобразно е преценила обезпечителната нужда, като решението на директора на ТД на НАП С. правилно потвърждава ПНПОМ на публичния изпълнител.

С оглед на изложеното, настоящият състав намира, че административният орган е спазил процесуалните и материални законови изисквания, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК (доколкото разпоредбата на чл. 161 от ДОПК е приложима само за производствата по обжалване на РА и на другите актове, които съгласно чл. 144 от ДОПК подлежат на обжалване по реда на Глава деветнадесета) в полза на ТД на НАП - С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, което съдът определя в размер на 100 лева. В този смисъл са например Определение от 23.05.2019 г. по адм. д. № 5709/2019 г., VIII отд. на ВАС; Определение от 04.06.2021 г. по адм. д. № 5237/2021 г., VIII отд. на ВАС; Определение от 16.05.2019 г. по адм. д. № 5351/2019 г., VIII отд. на ВАС; Решение от 29.03.2022 г. по адм. д. № 11765/2021 г. на Административен съд -

София-град.

Така мотивиран и на основание чл. 197, ал. 3 и 4 ДОПК Административен съд - София град, III-то отделение, 13-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „Ей Джи Рубин Груп“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Решение № ПО-74/03.08.2023 г., издадено от директора на ТД на НАП С..

ОСЪЖДА „Ей Джи Рубин Груп“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на ТД на НАП С. направените по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: